

Som en respons på følgende artikler i Aftenbladet:

<http://www.aftenbladet.no/debatt/Ryfast-og-folkepolisa-2900883.html>

<http://www.aftenbladet.no/debatt/kommentar/Ryfast-eller-ingenting-2903810.html>

...fikk ikke dette leserbrevet plass på avisens debattsider. Det finnes kanskje en rasjonell forklaring, ...

Hvem vet?

Dialogen om Ryfast mellom Aftenbladets Tom Hetland og Næringsforeningens Jostein Soland er interessant. Fordi de to her er som andre fotfolk. Ikke folkevalgte, og uten teknisk bakgrunn. Filologer er de begge to. Men avisen gjør de to herrenes ytringer viktige.

Med utgangspunkt i Hinna som distriktets trafikknave, brukes klima som argument for Ryfast. Av Næringsforeningen. Det er i dag flere kilometer lenger å kjøre fra Solbakk til Hinna over Høgsfjorden, enn gjennom Ryfast. Derfor mer utslipp. Påstås.

Kilometer for kilometer sammenlignes. Det ses bort fra ekstraenergien som i Ryfast må til for å heve bilene i to omganger, til sammen 400 meter opp. Heller ikke drivstoffutnyttelsen i kø på motorveien er nevnt. Og man sier lite om energien som går med til å drifte tunnelen. Og ditto for kjøremønster i lange dype tunneler. Også det er annerledes enn i småkupert landskap. Ikke minst akselerasjon og stor fart i stigningene ut av tunnelen. De fleste av oss vil raskt ut i dagen igjen. Gevinsten til Ryfasts fordel er derfor høyst diskutabel. Selv med Hinna som distriktets trafiktyngdepunkt.

I Durban har Stavanger som første norske kommune, signert en klimaavtale. Uten å kjenne avtalens detaljer, påstås likevel at i Ryfast-saken gjør kommunen motsatt: Pøser på med mer utslipp der vi sliter fra før. Slikt forstår ikke vanlige folk. Og det skal de heller ikke. Når byen i løpet av en tiårsperiode dessuten har som mål å redusere byens klimautslipp med 30%, blir dette bare ytterligere ubegripelig.

Tunneldrift og kjøring i dype bratte tunneler krever altså mer av det vi ikke vil. Og etter som regionens trafikknave flytter sørover, vil Ryfast mer og mer bli en unyttig miljøbelastning. Som motarbeider byens klimamål. Og gjør politikk og fasjonable klimaavtaler til et narrenes teater. Uten at det perspektivet blir viet spesiell oppmerksomhet hos debatantene.

De to filologenes posisjoner gjør at de lyttes til. Kanskje mer enn vi burde. Her. Hvor foreningslederen i et leserbrev forsøker gi sine argumenter ekstra tyngde ved å liste opp et knippe celebriteter og meningsfeller som vel heller ikke er kjente eksperter på ingeniørkunst og trafikk løsninger. Deriblant - etter folkelig oppfatning - en inhabil vegstatsråds ektefelle. Og sjefredaktøren, som i saken forøvrig synes mest allmenn, er nær ved å redusere allmuens kompetanse utlagt på avisens debattsider, til masing og moldvarperi.

Mest sørgelig er det likevel å se hvordan Aftenbladet håndterer fagfolk som tør si fra. Varsle om inkonsistens og dårlige miljøvalg. Da blir fokuset den ulydige byråkraten og hans lugubre privatpraksis. Byens klimamål og fagmannens kunnskap drukner i mylderet som står fram for å dytte ufordelaktige egenskaper i mannen.

Lenger er vi ikke kommet.

Torgeir H. Persett
Realist